

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

1427-21 ערר	לפני כבוד חברי הוועדה:
1428-21	מוחמד מולא, עו"ד - יו"ר הוועדה
1429-21	ראאד חאג' יחיא, רו"ח – חבר הוועדה
1500-21	

העוררת: יונייטד טרוול - חבש בע"מ מס' 511873317
ע"י ב"כ מר/גברת נדאל סרור

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו ארבעה כתבי ערר אשר הגישה העוררת, וזאת בהתאם לסעיף 20(ב) לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה)- תש"ף 2020 (להלן: "**חוק התכנית לסיוע כלכלי**"). להלן פירוט תיקי הערר:

א. **תיק ערר 1427-21** על החלטת המשיבה בהשגה מספר 57316384, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים ספטמבר – אוקטובר 2020.

ב. **תיק ערר 1428-21** על החלטת המשיבה בהשגה מספר 57197383, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים יולי – אוגוסט 2020.

ג. **תיק ערר 1429-21** על החלטת המשיבה בהשגה מספר 57135660, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים מאי – יוני 2020.

ד. **תיק ערר 1500-21** על החלטת המשיבה בהשגה מספר 57335301, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים נובמבר – דצמבר 2020.

2. טענות העוררת בכתבי הערר הופנו כנגד החלטות המשיבה מיום 09/06/2021, אשר ניתנו בנוסח אחד, ובמסגרתן נדחו השגות העוררת, מהנימוקים שלהלן:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"מבדיקה אשר נערכה נמצא כי החברה הצהירה בטופס הבקשה על מחזור תשומות 2019 אשר לא תואם לתשומות שלה בפועל. לחברה תשומות אשר לא מדווחות למע"מ, ולכן סכום המענק אשר הוגש ע"י החברה שגוי כיוון שהוא מבוסס על נתונים שגויים. ע"פ סעיף 8 לחוק, "ייראו עוסק שחלה ירידה ניכרת בהוצאות שהוציא לצורך יצור הכנסה בעסקו בשל הפסקת פעילות העסק ודיווח על מחזור עסקאות בשיעור אפס לגבי תקופת הזכאות - כמי שדיווח על סגירת עסקו". לא ברורה הטענה בהשגה כי "הכוונה של המחוקק הוא לתקופה שלפני הקורונה...". אף על פי כן נערכה בדיקה נוספת ע"פ מאזן בוחן 2020 של החברה ונמצא כי סכומי המענקים אשר אושרו לחברה עבור שנת 2020 גבוהים משמעותית מסכום ההוצאות הקבועות של החברה לשנת 2020. מטרת המענק הינה השתתפות בהוצאות קבועות. הוחלט בשלב זה (לפנים משורת הדין) לא להקטין את סכומי המענקים שכבר אושרו לחברה. על החברה להחזיר את המקדמות ששולמו ביתר. לפיכך, אינך עומד/ת בתנאי הזכאות למענק, ולפיכך הוחלט לדחות את השגתך".

3. העוררת לא השלימה עם החלטות המשיבה בהשגות, והגישה כתבי ערר, כמפורט לעיל.

טיעוני העוררת בכתבי הערר

4. העוררת טענה כי סעיף 8 לחוק התכנית לסיוע כלכלי אינו חל על העוררת, שכן אין לעוררת ירידה ניכרת בהוצאות לצורך ייצור הכנסה בעסקה בתקופת הבסיס.
5. העוררת ציינה כי בשלב הגשת הבקשות לקבלת המענקים, לא נלקחו בחשבון סכומי התשומות בשיעור אפס שהיו לעוררת.
6. העוררת ביקשה להורות על קבלת העררים, ועל תשלום מענקים בהתאם לחישוב המתוקן שערכה, ואשר מבוסס על מלוא התשומות שהיו לה בשנת 2019.

טיעוני המשיבה

7. בכתבי התשובה שהגישה המשיבה נטען כי העוררת אינה עונה על הגדרת "עוסק", בשל ירידה ניכרת בהוצאות ודיווח על הכנסות בשיעור אפס בתקופת הזכאות, ועל כן היא אינה זכאית לקבלת מענקים.
8. חרף אי זכאותה של העוררת, כאמור לעיל, ציינה המשיבה כי לפנים משורת הדין, אושרו לעוררת מענקים בסכום כולל העולה על סכום הוצאותיה הקבועות לשנת 2020.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

9. בנסיבות שתוארו, ביקשה המשיבה להורות על דחיית העררים, ועל חיוב העוררת בהוצאות הליך זה.

טענות הצדדים בדיון שהתקיים בפני הוועדה

10. ביום 14/10/2021 הורתה הוועדה על קיום דיון מאוחד בתיקי הערר באמצעים טכנולוגיים. הדיון התקיים ביום 11/11/2021 בהשתתפות רו"ח נדאל סרור, ב"כ העוררת, וכן בהשתתפות עו"ד שי ניידרמן והמפקח יחזקאל שמש, ב"כ המשיבה.

11. בדיון שבו הצדדים על עיקרי טענותיהם, אשר פורטו בכתבי הטענות.

12. לאחר שנשמעו טענות הצדדים בסוגיות המשפטיות והחשבונאיות שעולות מתיקי הערר, ולאחר שהתבקשה עמדת ב"כ העוררת לטענת המשיבה ולפיה סכום המענקים הכולל שאושרו לעוררת עולה על הסכום הכולל של ההוצאות הקבועות שהיו לעוררת בשנת 2020, הובהר כי המחלוקת בין הצדדים בתיקי הערר נסובה על השאלה האם יש להכיר בהוצאות השכר של העוררת בשנת 2020 כהוצאות קבועות?

13. לגישת העוררת הוצאות השכר שהוציאה הן הוצאות קבועות, שיש לכלול אותן בחישוב גובה המענקים. לטענת העוררת, בשים לב לסכום הכולל של ההוצאות הקבועות בשנת 2019, לרבות הוצאות השכר, הרי שהסכום הכולל של המענקים שאושרו לעוררת בגין מספר תקופות זכאות בשנת 2020, אינו עולה על סכום ההוצאות הקבועות שלה.

14. מנגד, טענה המשיבה כי הוצאות השכר אינן הוצאות קבועות, אלא הוצאות משתנות שהעוררת הוציאה לצורך ייצור הכנסה, ומשכך אין לקחת אותן בחשבון במסגרת חישוב סכום המענק הכולל שאושר לעוררת.

15. לאחר שהוועדה בחנה טענות הצדדים בסוגיה שבמחלוקת, הציעה הוועדה לב"כ הצדדים להסכים למתווה דיוני ולפיו החלטת הוועדה בתיקי הערר תדון בשאלת ההכרה בהוצאות השכר כהוצאה קבועה, ובהתאם להכרעה בשאלה הנ"ל יוכרעו תיקי הערר. ב"כ הצדדים הודיעו כי הם מסכימים למתווה של הוועדה.

דיון והכרעה

16. תכליתו של המענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות כפי שבאה לידי ביטוי בלשון חוק התכנית לסיוע כלכלי ובדברי ההסבר להצעתו, היא מתן סיוע לעסקים על מנת שיוכלו להמשיך ולשלם את ההוצאות הקבועות שאין ביכולת העסק לחסוך, גם כשהעסק נותר סגור או שפעילותו צומצמה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

17. המענק אמנם נושא בשמו את המונח "הוצאות קבועות", ואולם, לשון החוק לתכנית לסיוע כלכלי והחלטת הממשלה, אשר קבעו את הזכאות למענק, לא הגדירו מה הן הוצאות קבועות או מה הן אמות המידה להגדרת הוצאות קבועות, ולא קבעו מנגנון אופרטיבי לבחינת הוצאות קבועות.

18. בתיק ערר 1089-21 ל. לייב פרויקטים בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 10/09/2020), קבעה הוועדה כי "הוצאה קבועה היא הוצאה שחוזרת על עצמה באופן קבוע והיא אינה מושפעת מהיקף הייצור. ניתן לסווג הוצאה קבועה על פי הבחינה הפשוטה – האם היא תשתנה בצורה כלשהי כאשר נשנה את מספר היחידות המיוצרות בעסק. כך למשל, את שכר הדירה, את הארנונה או את הביטוחים יאלץ העוסק לשלם מדי חודש או מדי שנה ללא קשר להיקף הייצור/ הביצוע בפועל. כך גם לגבי עלויות מימון קבועות, הוצאות רואה חשבון ושירותים מקצועיים מסוימים".

19. בנסיבות שתוארו על ידי הצדדים בכתבי הטענות ובמעמד הדיון שהתקיים, עולה השאלה האם הוצאות השכר שהוציאה העוררת עונות על ההגדרה של הוצאות קבועות? או שמא מדובר בהוצאה משתנה שביכולת העסק לחסוך גם כשהוא נותר סגור או פעילותו צומצמה?

20. תשובה לשאלה העומדת בבסיס המחלוקת שבין הצדדים בתיקי הערר, ניתן למצוא בדברי ההסבר לחוק התכנית לסיוע כלכלי, שם נאמר "עסקים שפעילותם נפגעה כאמור יכולים לצמצם את הוצאותיהם המשתנות, כגון רכישות מספקים ותשלומי שכר, אולם ישנן הוצאות שאין ביכולתם להימנע מהן, ובהן תשלומי שכירות, הוצאות ביטוח, חשבונות חשמל ומים וכדומה..." (ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1341 עמ' 453).

21. בדברי ההסבר להצעת חוק התכנית לסיוע כלכלי, התייחס המחוקק להוצאות השכר כאל הוצאות משתנות, שהעסק יכול לחסוך או לצמצם בעקבות פגיעה בפעילותם. ההתייחסות אמנם ניתנה על דרך הדוגמה בלבד, ועל כן, מוכנים אנו להניח, לטובת העוררת, כי שאלת ההכרה בהוצאות שכר כהוצאות קבועות, נבחנת לפי מכלול נסיבות העניין, וההקשר הכולל של הדברים.

22. בעניינינו, התבקשה העוררת להסביר מדוע לטעמה הוצאות השכר של עובדיה, הן הוצאות קבועות שהעוררת לא הייתה יכולה להימנע מהן? בתשובה, ענה ב"כ העוררת כי "אני לא יודע למה לקוח ממשיך לשלם משכורות ולא שלח את העובדים לחל"ת, והמשיך לשלם משכורות, צריך להעניש אותו" (עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 25-27), ובהמשך "חברה שהמשיכה לשלם משכורות לעובדים ולא שלחה אותם לקחת משכורת מהמדינה, למה צריך להעניש אותה? משכורות לא הוצאה קבועה?" (שם, שורות 32-34).

23. המשיבה מצידה טענה שאין להכיר בהוצאות השכר כהוצאה קבועה, וזאת בנימוק ולפיו "את העובדים כשהכנסות אפס, היה ניתן להוציא לחל"ת. החברה בחרה להמשיך להעסיק עובדים כי זו הוצאה לצורך ייצור הכנסה. חלק מהשכר זה שכר בעלי שליטה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ויכול להיות שקיבלו מענק בעלי שליטה. בהגדרה המקובעת, וההגיונית, כולנו מבינים שהמטרה לסייע לשאת בנטל ההוצאות הקבועות. החברה שהיו לה הכנסות אפס, כפי שאמר המייצג שלא הייתה עבודה, יכלו לשלוח את העובדים לחל"ת. בכל מקרה, זו לא הוצאה קבועה" (עמוד 6 לפרוטוקול, שורות 16-22).

24. מטיעוניו של ב"כ העוררת, עולה כי הנימוק היחיד, המצדיק, לגישת העוררת, הכרה בהוצאות השכר של עובדי העוררת כהוצאה קבועה, הוא אי פיתור עובדים או הוצאתם לחופשה ללא תשלום, והחיסכון שנגרם לקופת המדינה בעקבות כך. לדברי ב"כ העוררת, אין להעניש את העוררת באמצעות אי הכרה בהוצאות השכר כהוצאות קבועות, שעה שלא הטילה על הקופה הציבורית את הנטל לתשלום דמי אבטלה לעובדיה.

25. הוועדה אינה חולקת על העובדה כי העוררת המשיכה להעסיק עובדים, אף בתקופות שלא התקיימה בהן כל פעילות עסקית. ב"כ העוררת טען כי המשך העסקת העובדים האמורים חסך למדינה את הנטל התקציבי שבמימון הוצאתם לחל"ת – השוואה המעידה על הפן הסוציאלי שנלווה לתשלום המשכורת בנסיבות שנוצרו (הגם שלא הובהר אם עובדים אלו אכן עונים על תנאי הזכאות לדמי אבטלה אילו היו יוצאים לחל"ת). מכל מקום, יכולתה הכלכלית של העוררת לסייע לעובדיה ונכונותה להמשיך בהעסקתם, אינם מהווים הצדקה להטלת נטל המימון על קופת המדינה, באמצעות תשלום מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות. גם אם ניתן היה להוציא את העובדים לחל"ת ולתת להם פתרון סוציאלי, לא ברור מדוע יש לשקול שיקולים אלו במסגרת מענק ההוצאות הקבועות של העסק. נציין בהקשר זה כי המענק נועד לתמוך במגזר העסקי ובהמשך קיומם של העסקים, וייעודו אינו תמיכה בפרט זה או אחר, אלא תמיכה בפעילות העסק. יתרה מזו, מנתוני השכר בתקופות הזכאות שסיפקה העוררת לא ברור האם הוצאות השכר כוללות שכר עבור בעלי שליטה אשר לגביהם נקבע מנגנון פיצוי נפרד (בהתאם לפרק ה' חוק התכנית לסיוע כלכלי).

26. נזכיר כי על אף עמדתה העקרונית של המשיבה, ולפיה העוררת מוחרגת מהגדרת עוסק, ובשל כך אינה זכאית למענק, בחנה המשיבה, לפני משורת הדין, את בקשות העוררת למענקים, ואישרה תשלום מענקים בסכום כולל של 388,125 ₪ בגין מספר תקופות זכאות לשנת 2020. על כן, מקובלת עלינו עמדת המשיבה ולפיה הסכום הכולל של המענקים שאושרו לעוררת לשנת 2020, עולה על הוצאותיה הקבועות (ללא הוצאות השכר).

27. סיכומו של דבר, לאחר ששקלנו טענות הצדדים ביחס לאופן הגדרת הוצאות השכר של העוררת, נחה דעתנו כי בעניינה של העוררת, אין הצדקה לראות בהוצאות השכר כהוצאה קבועה שיש לכלול אותה בחישוב גובה המענק.

סוף דבר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

28. משנדחתה עמדת העוררת בשאלת ההכרה בהוצאות השכר כהוצאות קבועות, ובהתאם להסכמה הדיונית בין הצדדים, אנו דוחים אפוא את העררים.
29. בהתחשב באופי ההליך ובהשתלשלות העניינים בתיק – אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ב, 16/11/2021, בהעדר הצדדים.

1500-21 ו-1429-21, 1428-21, 1427-21

ראאד חג' יחיא, רו"ח
חבר הוועדה

מוחמד מולא, עו"ד
יו"ר הוועדה